

Keman Sonatı No.4, La Minör Op.23

* Presto * Andante scherzoso, piu Allegretto * Allegro molto

Beethoven bu sonatı 1801 yılında Viyana'da bestelemiş ve zengin banker Kont Moritz von Fries'e ithaf etmiştir. Aynı yıl yazılan ve aynı kişiye ithaf edilen No.5 İlkbahar Sonatı'na karşın, patetik ve karanlık karakterdeki bu eser, daha öncekiler gibi üç bölümlüdür. Ancak 5. Keman Sonatı'ndan itibaren Beethoven sonatlarını dört bölümlü olarak düzenlemiştir.

La Minör Sonat'ın 6/8'lik ölçüde ve çok hızlı (Presto) tempodaki 1. Bölümü bir fırtına gibi, birbirini kovalayan sekizlik notalarla girer. Bu tempo bölümün temel ritmini oluşturur. Önce piyanonun duyurduğu ana tema ise bu temel ritim üzerinde yükselir. İkinci tema önce Re Majör tonda belirir, sonra Mi Minör'e dönerek heyecanlı bir motif sergiler ve bir fortissimo dorukta kaybolur. Gelişim tutkulu başlar. Kemanda şarkı söyle gibi beliren motif de ortamı değiştirmez. Birçok yan temanın geliştiği bölüm, iki duraklamayla hazırlanan kadansla sona erer...

La Majör tonda, 2/4'lük ölçüde ve ağırca (Andante) tempoda başlayan 2. Bölüm,

Scherzoso "piu Allegretto" (şakacı, daha canlı) başlığıyla önceden belirlenmiş, dinlenmeye yer bırakılmamıştır. Bu Andante-Scherzo karışımında kemanın şarkısı parlar, barışçı bir havaya bürünür; piyanonun baslarında duyulan ve kemanla konuşan neşeli bir epizod belirirse de, bu iki tema yine –ilk bölümün karamsarlığının etkisinde- bir anlaşmazlığa sürüklenir...

3. bölüm, 4/4'lük ölçüde, oldukça çabuk (Allegro molto) tempoda, geniş tutulan bir rondo biçiminde gelişir. Ancak karamsar bir La Minör tonda bir temayla ilk bölümü andırır. Ayrıca ikinci bölümden de kaynaklanan yan temalar bu havayı değiştirmez. Güçlü oktavlarla canlanan bölüm, kısa, karanlık bir coda ile sona ulaşır.

(Süre 18')

<http://www.youtube.com/watch?v=hQMpxHET-gs>

